

Sygn. akt I C 428/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa (...) (...) (...)

w W.

przeciwko *A. K. i M. K.*

o zapłatę kwoty 11 954,19 zł

I/ zasądza od pozwanych *A. K. i M. K.* solidarnie na rzecz strony powodowej (...) (...) *w W.* kwotę **11 954,19, zł** (jedenaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote dziewiętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę **2 550 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ nakazuje pozwanym uiścić solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **438 zł** tytułem części opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt *I C 428/15*

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (...) (...) *W.* w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wystąpiła o zasądzenie od pozwanych kwoty 11 954,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia

31 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w kwocie 150 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że podstawą wydania orzeczenia i zasadności jej żądań jest umowa o kredyt gotówkowy zawarta pomiędzy pozwanymi a wierzycielem pierwotnym, tj. (...) SA, z dnia 02.12.2008 r. wraz z jej załącznikami. Z tytułu prawidłowego wykonania tej umowy pozwani winni zwrócić wierzycielowi pierwotnemu umówioną kwotę, wynikająca wprost z umowy, stanowiącą obecnie wartość przedmiotu sporu, czego jednak nie uczynili, co potwierdzają dodatkowo załączone do niniejszej sprawy dokumenty. Fakt dotyczący wysokości kwoty zobowiązania względem Banku, jej wypłaty

i essentialia negotii umowy wynikają zaś z załączonego dokumentu powyższej umowy wraz

z załącznikami, a złożenie podpisów przez pozwanych pod egzemplarzem umowy jest potwierdzeniem przyjęcia jej postanowień w całości, bez żadnych zastrzeżeń. Dalej strona powodowa podała, że zgodnie z rozkładem ciężaru

dowodu, to pozwani winni udowodnić fakt niweczący, iż ewentualnie zwrócili sporną kwotę, a obiektywnie tego nie zrobili.

W przypadku natomiast kwestionowania przez pozwanych faktu zaciągnięcia przez nich zobowiązania w kwocie wynikającej z umowy łączącej ich z wierzycielem pierwotnym, zgodnie z jej treścią, strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanych w charakterze strony na okoliczność zaciągnięcia zobowiązania, wypłaty środków finansowych i braku ich zwrotu zgodnie z umową, a ponadto o zażądanie przez Sąd dostarczenia przez Bank awiza bankowego potwierdzającego dokonaną operację bankową

i wypłatę środków finansowych pozwanym. W przypadku ewentualnej odmowy dostarczenia przedmiotowego awiza przez Bank, wniosła z kolei o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego, na podstawie ksiąg rachunkowych Banku, na okoliczność dokonania operacji finansowej na rzecz pozwanych, tj. operacji będącej źródłem zobowiązania stanowiącego podstawę roszczenia objętego przedmiotowym pozwem. Pragnąc natomiast wykazać swoją legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie, wskazała, iż (...)(...)(...)

(...)W., którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo(...) W., nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 01.10.2014 r. wierzytelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanych, wynikającą wprost z tytułu łączącej strony umowy (a w zasadzie w związku z jej niewykonaniem), w kwocie stanowiącej (po dokonaniu kapitalizacji należności ubocznych) wartość przedmiotu sporu. Wskazała ponadto, że kopia umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem wskazującym na wierzytelności będące jej przedmiotem, w tym wobec pozwanych, poświadczona za „zgodność z oryginałem” przez występującego w sprawie radcę prawnego, a załączona od pozwu, zawiera celowe zakreslenia danych „wrażliwych”, w tym danych teleadresowych pozostałych dłużników, których należności były przedmiotem tej samej umowy cesji, ze względu na ochronę danych osobowych i tajemnicy bankowej, a także danych handlowych co do szczegółów transakcji pomiędzy cesjonariuszem a cedentem, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Dane te są zawarte na oryginale umowy, która może zostać okazana na żądanie Sądu. Wskazała też, iż załącznik do umowy cesji przedłożony do sprawy składa się

z dwóch kart. Pierwsza strona załącznika jest przedkładana w celu przedstawienia jego nazwy – tytułu, systematyki zawartej w nim tabeli i treści jej kolumn, a druga odnosi się wprost do wierzytelności przysługującej względem pozwanych, tj. rekord dotyczący ich zadłużenia jest w całości czytelny. Na dokumencie załącznika widoczne są parafki osób podpisujących umowę przelewu wierzytelności, a także pieczęć notariusza. W przypadku kwestionowania przez pozwanych faktu zawarcia przedmiotowej umowy przelewu wierzytelności pomiędzy powodowym Funduszem a pierwotnym wierzycielem, a także faktu, iż wierzytelność przysługująca (...) SA była przedmiotem umowy przelewu wierzytelności pomiędzy tymi stronami, jej istnienia, wymagalności i wysokości, strona powodowa wniosła

o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność wykazania powyższego faktu, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy i ich pełnej treści, znajdujących się w jej siedzibie. Mając na względzie treść umowy przelewu wierzytelności,

w przypadku kwestionowania przez pozwanych faktu uiszczenia ceny za wierzytelności objęte tą umową, wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego (na podstawie treści rachunków bankowych powodowego Funduszu) i przesłuchania

w charakterze świadków pełnomocnika cedenta, na okoliczność zapłaty ceny i skuteczności umowy przelewu wierzytelności na rzecz strony powodowej. Ponadto strona powodowa podała, że fakt skutecznego zawarcia umowy przelewu wierzytelności potwierdzają również pisma cedenta wysłane na jego papierze firmowym, zawiadamiające pozwanych

o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz powodowego Funduszu na podstawie umowy cesji, wskazując równocześnie, iż przeniesienie wierzytelności stało się skuteczne. Jest to

w zasadzie wystarczający dowód na wykazanie skutecznego zawarcia umowy cesji, a także legitymacji czynnej powodowego Funduszu. Zdaniem strony powodowej przedstawiła zatem ona stosowne dokumenty potwierdzające okoliczność skutecznego zawarcia umowy cesji oraz efektywnego przeniesienia wierzytelności przysługującej pierwotnie cedentowi względem pozwanych, a także w sposób kompleksowy wykazała swoją legitymację czynną do występowania z roszczeniem wobec pozwanych. W przypadku kwestionowania przez pozwanych autentyczności powyższych dokumentów załączonych do akt sprawy, faktu zawarcia przedmiotowej umowy przelewu wierzytelności pomiędzy powodowym Funduszem a pierwotnym wierzycielem, a także faktu, iż dług pozwanych był przedmiotem cesji dokonanej umową przelewu wierzytelności, a zobowiązanie istnieje i jest wymagalne, strona powodowa wniosła dodatkowo o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność istnienia i wysokości wymagalnej należności pozwanych względem powodowego Funduszu – na podstawie całości dokumentacji zgromadzonej

w aktach sprawy i posiadanej przez stronę powodową w jej siedzibie, w tym przede wszystkim załączonej do pozwu umowy cesji wraz z jej załącznikiem wskazującym na wierzytelności będące jej przedmiotem, który w pełnej wersji znajduje się w posiadaniu strony powodowej, i umowy zawartej przez pozwanych z pierwotnym wierzycielem wraz

z załącznikami. Po raz wtóry strona powodowa wskazała zatem, iż podstawą zasadności żądań pozwu jest między innymi umowa łącząca pozwanych z wierzycielem pierwotnym, tj. (...) SA, która została szczegółowo opisana wyżej (wskazano między innymi jej przedmiot, numer i datę zawarcia). Przedmiotowa umowa została rozwiązana wskutek braku realizacji jej przedmiotu przez pozwanych, którzy zaprzestali spłacania wymagalnych kwot zadłużenia. Wymagalność pozostałej kwoty wynika wprost z treści umowy. W niniejszej sprawie jest to data 16.12.2012 r. Mając na uwadze powyższe i odnosząc się do wymogu wskazania, co składa się na wartość przedmiotu sporu, strona powodowa podała, iż na żadaną kwotę składa się: należność główna w kwocie 9 012,18 zł, odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej (z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużników) za okres od dnia 02.10.2014 r. do dnia 17.12.2014 r. w wysokości 243,95 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela (z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużników)

w wysokości 2 387,23 zł i koszty naliczone przez wierzyciela pierwotnego w kwocie 310,83 zł. Wysokość odsetek ustawowych jest określona we właściwych przepisach prawa,

a wysokość odsetek umownych i dodatkowych kosztów naliczonych przez wierzyciela pierwotnego wynika wprost z treści umowy łączącej pozwanych z tym podmiotem. Jest tam szczegółowo określone tak stopa odsetek, jak i dodatkowe opłaty związane z brakiem spłaty zadłużenia w terminie. Wierzyciel pierwotny mógł zatem doliczyć dodatkowe kwoty i zbyć je na rzecz powodowego Funduszu wraz z należnością główną poprzez przelew wierzytelności. Strona powodowa skapitalizowała wszystkie należności, które stały się kapitałem, w związku z tym wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych zgodnie z żądaniem pozwu. Podniosła też, że powodowy Fundusz po nabyciu przedmiotowej wierzytelności wezwał pozwanych do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty, wskazując jednocześnie, iż w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. W przypadku kwestionowania przez pozwanych faktu wezwania ich do zapłaty spornej kwoty listem poleconym, strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci jej książki nadawczej, znajdującej się w jej siedzibie, przy czym dane teled adresowe pozostałych adresatów z danej książki nadawczej także ukryto. Pozwani do dnia wniesienia pozwu nie dokonali jednak spłaty zadłużenia, co czyni niniejsze powództwo zasadnym i koniecznym.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwany, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu solidarnie zapłacili stronie powodowej kwotę 11 954,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31.12.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 550 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wnieśli sprzeciw do tamtejszego Sądu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwani zaskarżyli nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania, który zostanie przedstawiony przed zamknięciem rozprawy. W uzasadnieniu sprzeciwu zarzucili jedynie, że w treści pozwu strona powodowa wskazała, że zostali zawiadomieni o dokonaniu przelewu wierzytelności, czemu zaprzeczają. Podnieśli także, że „z natury rzecz”

powodowy Fundusz nie dołącza także jakichkolwiek dokumentów do niniejszego postępowania, z których mogłyby wynikać jego uprawnienie do dochodzenia roszczenia i jego wysokość. Tym samym ich zdaniem strona powodowa nie posiada legitymacji procesowej do dochodzenia należności, a nie wiedzą oni, czy zobowiązania zaciągnięte wobec banku (...) SA są jej należne.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W piśmie procesowym z dnia 21 kwietnia 2015 r. strona powodowa, uzupełniając braki formalne pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniosła o dopuszczenie dowodu z przedkładanych w załączeniu dokumentów, wyszczególnionych

w treści pisma, na okoliczności wskazane niżej, w tym na okoliczność legitymacji czynnej powodowego Funduszu oraz istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia. Jednocześnie wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania

o sygn. I Co 1173/13, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, w postaci umowy kredytu i postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, na okoliczność zaciągnięcia przez pozwanych zobowiązania względem (...) SA oraz istnienia, wysokości i wymagalności dochodzonego roszczenia. Wskazała ponadto, iż do przedmiotowej sprawy załączyła kopie dokumentów uzasadniających żądanie pozwu i wskazujących na treść stosunku prawnego łączącego strony, jednakże na podstawie art. 129 § 1 k.p.c., w przypadku kwestionowania przez pozwanych zgodności załączonej kopii z treścią oryginału lub istnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, oryginał dokumentów (pochodzący od cedenta) zostanie złożony w tutejszym Sądzie jeszcze przed rozprawą. Głównym dowodem potwierdzającym nabycie przez wierzycelności wobec pozwanych jest zaś umowa sprzedaży wierzycelności z dnia 1 października 2014 r. wraz z załącznikiem nr 1 do aneksu nr (...) do umowy. Strona powodowa stanowczo podkreśliła, że przedłożyła pełną dokumentację, której przedstawienie nie narusza przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, zaś w odniesieniu do dokumentów, których złożenie stwarzało ryzyko ujawnienia tych danych lub danych zawierających informacje handlowe (tj. wartość pakietu i cena jego nabycia) złożyła stosowne wyjaśnienia i dokonała odpowiednich zakreśleń. Na podstawie złożonych dowodów ponad wszelką wątpliwość można zatem ustalić fakt skutecznego nabycia wierzycelności dochodzonej pozwem. Strona powodowa przedstawiła zatem stosowne dokumenty przedstawiające okoliczność skutecznego zawarcia umowy cesji z dnia

1 października 2014 r. oraz efektywnego przeniesienia wierzycelności przysługującej pierwotnie cedentowi względem pozwanych, a także w sposób kompleksowy wykazała swoją legitymację czynną do występowania z roszczeniem wobec pozwanych poprzez załączenie: umowy przelewu wierzycelności z dnia 1 października 2014 r. wraz z aneksem nr (...)

i załącznikiem nr 1 do aneksu nr (...) do umowy sprzedaży z dnia 1 października 2014 r. oraz pisma cedenta z dnia 20 października 2014 r. W związku z przekazaniem sprawy do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanych, załączyła też do niniejszego pisma dokumenty potwierdzające zasadność roszczenia, w tym istnienie, wysokość i wymagalność roszczenia z umowy łączącej pozwanych z (...) SA, stanowiącej źródło zobowiązania:

umowę kredytu gotówkowego (...) z dnia 2.12.2008 r., wniosek o zawarcie kredytu gotówkowego, harmonogram spłaty kredytu, wypowiedzenie umowy kredytu gotówkowego wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, bankowy tytuł egzekucyjny nr (...),

postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie (w sprawie o sygn. akt I Co 1173/13)

o nadaniu klauzuli wykonalności na wystawiony przez cedenta bankowy tytuł egzekucyjny

i wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Wniosła zatem o dopuszczenie dowodu z tych dokumentów na okoliczność faktu zawarcia przez pierwotnego wierzyciela

z pozwanymi wskazanej wyżej umowy, wypłaty spornej kwoty na rzecz pozwanych i braku jej zwrotu, a tym samym istnienia dochodzonego w sprawie roszczenia oraz jego wysokości

i wymagalności. Zdaniem strony powodowej powyższe wyjaśnienia i zestawienia potwierdzają, iż kompleksowo wykazała ona sposób wyliczenia kwoty dochodzonego roszczenia.

Odnosząc się natomiast do zarzutu braku skutecznego wezwania pozwanych do dobrowolnego uregulowania zobowiązania oraz poinformowania ich o cesji wierzytelności, pismem procesowym z dnia 19 czerwca 2015 r. strona powodowa przedłożyła wyciąg

z książki nadawczej z dnia 23 października 2014 r., wskazując przy tym, iż dane personalne pozostałych dłużników, zawarte w tym wyciągu, zostały celowo zakryte z uwagi na ochronę danych osobowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani A. K. i M. K. zawarli w dniu 2 grudnia 2008 r.

z wierzycielem pierwotnym (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę nr (...) kredytu gotówkowego (...), zgodnie z którą (...) SA udzieliła im kredytu gotówkowego na cele konsumpcyjne w kwocie 35 000 zł na okres do dnia 15 grudnia 2013 r. Podpisując tę umowę kredytu pozwani zatem w sposób dobrowolny oświadczyli, iż przyjmują warunki umowy. Tym samym zobowiązali się do spłaty zaciągniętego kredytu w ratach, płatnych miesięcznie w terminach i wysokości określonej harmonogramem stanowiącym załącznik do umowy. Dodatkowo dokument w postaci wniosku o przyznanie kredytu, który został podpisany przez pozwanych, potwierdza, iż ubiegali się oni w (...) SA o udzielenie takiego kredytu. Dokumentem potwierdzającym zaś realizację przez Bank obowiązku wynikającego z zawartej umowy jest potwierdzenie uruchomienia kredytu, to jest przelewu na rachunek pozwanych kwoty stanowiącej równowartość udzielonego kredytu.

Kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) SA, której wysokość była ustalana jako suma stawki referencyjnej i marży (...) SA. Zgodnie z § 5 ust. 4 umowy kredytu oprocentowanie wynosiło 11,41 %. W harmonogramie spłaty kredytu obowiązującym pozwanych wyszczególnione zostały kwoty rat przewidzianych do spłaty ze wskazaniem kwoty kapitału oraz odsetek umownych składających się na poszczególne raty, daty ich płatności, a także saldo zadłużenia powstające po spłacie każdej z rat. Zgodnie zaś z § 12 ust. 2 umowy od kwoty niespłaconych w całości lub w części rat kredytu za każdy dzień opóźnienia (...) SA naliczała i pobierała odsetki według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w Banku w okresie utrzymywania się zaległości dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie wypowiedzenia się w stan wymagalności. W dniu zawarcia umowy ta stopa procentowa wynosiła 29 % w stosunku rocznym i nie przekraczała czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Dowód: kserokopie umowy nr (...) kredytu gotówkowego (...) wraz z załącznikiem i harmonogramem spłat kredytu z dnia 02 grudnia 2008 r., potwierdzenie uruchomienia kredytu z dnia 02 grudnia 2008 r., wnioski o kredyt gotówkowy z dnia 02 grudnia 2008 r.

W ramach spłaty zaciągniętego kredytu pozwani dokonali płatności kilku rat,

a następnie zaprzestali spłaty kredytu. W związku z zaprzestaniem spłaty kredytu

i zaistnieniem przesłanki, o której mowa w § 15 ust. 1 pkt 1 umowy kredytu, wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę, a roszczenie w całości zostało postawione w stan wymagalności.

Dowód: kserokopie wezwań do zapłaty z dnia 15 lutego 2013 r. wraz z potwierdzeniami odbioru przesyłek, wezwań do zapłaty i wypowiedzenia warunków spłaty umowy z dnia

19 kwietnia 2013 r. wraz z potwierdzeniami odbioru przesyłek oraz wezwań do zapłaty

z dnia 02 lipca 2013 r. wraz z potwierdzeniami odbioru przesyłek.

Wierzyciel pierwotny uzyskał też tytuł wykonawczy przeciwko pozwanym, otrzymując postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie (w sprawie o sygn. akt I Co 1173/13) o nadaniu klauzuli wykonalności na wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 22 sierpnia 2013 r., a następnie złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanym, które ostatecznie zakończyło się umorzeniu tego postępowania.

Dowód: kserokopie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 22 sierpnia

2013 r., wniosku o nadanie temu tytułowi sądowej klauzuli wykonalności i tytułu wykonawczego obejmującego ten bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności oraz wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i postanowienia

o umorzeniu tego postępowania.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 1 października 2014 r. wierzytelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu względem pozwanych w kwocie

11 710,24 zł nabyła strona powodowa (...) (...) (...) W..

Umowa ta określa prawa i obowiązki jej stron oraz warunki sprzedaży wierzytelności. Aneks nr (...) do umowy obejmuje dane związane z ostatecznym rozliczeniem ceny pakietu nabywanych przez stronę powodową wierzytelności. Natomiast załącznik nr 1 do aneksu nr (...) do umowy wyszczególnia wszystkie nabywane wierzytelności. Stanowi on swoisty katalog zawierający dane identyfikujące wierzytelności i dłużników.

Wskazuje on między innymi poszczególne elementy, jakie składają się na łączną kwotę zakupionej przez cesjonariusza od cedenta wierzytelności względem pozwanych

w wysokości 11 710,24 zł (wskazana jest ona w kolumnie 20 załącznika) oraz zawiera dane personalne dotyczące pozwanych. W przedmiotowej sprawie dane wierzytelności skutecznie nabytej przez powodowy Fundusz przedstawiają się następująco: kapitał w wysokości

9 012,18 zł (wskazany w kolumnie nr 21 załącznika), odsetki umowne (naliczone przez cedenta) w wysokości 2 387,23 zł (wskazane w kolumnie nr 23 załącznika), koszty naliczone przez wierzyciela pierwotnego w wysokości 310,83 zł (wskazane w kolumnie nr 24 załącznika), data zawarcia umowy kredytu, tj. 2 grudnia 2008 r. (wskazana w kolumnie nr 14 załącznika), imiona i nazwisko pozwanych (wskazane w kolumnie 7 i 8 załącznika), dane adresowe pozwanych (wskazane w kolumnie 9, 10 i 11 załącznika) i numery PESEL pozwanych (wskazane w kolumnie 12 załącznika).

Dowód: wyciąg z umowy cesji wierzytelności zawartej w dniu 01 października 2014 r. między (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną (...) W. i stroną powodową wraz z odpisem załącznika do umowy, zawierającego opis wierzytelności.

Fakt skutecznego zawarcia umowy przelewu wierzytelności względem pozwanych potwierdził cedent pismem z dnia 20 października 2014 r., wysłanym na swoim papierze firmowym, zawiadamiającym pozwanych o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz powodowego Funduszu na podstawie umowy cesji z dnia 1 października 2014 r., wskazując równocześnie, iż przeniesienie wierzytelności stało się skuteczne dnia 2 października 2014 r..

Z kolei w dniu 23 października 2014 r. zostały wysłane do pozwanych listami poleconymi pisma strony powodowej z dnia 22 października 2014 r. informujące o zawarciu umowy cesji wierzytelności pomiędzy (...) SA a powodowym Funduszem wraz ze specyfikacją zadłużenia i wezwaniem do dobrowolnej spłaty spornej kwoty oraz wskazaniem, iż w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową.

Dowód: kserokopie zawiadomienia z dnia 20 października 2014 r. i wezwania do zapłaty

z dnia 22 października 2014 r. wraz z wyciągiem z książki nadawczej strony powodowej

z dnia 23 października 2014 r.

Aktualnie na dochodzoną pozewem kwotę składają się następujące należności: kwota należności głównej stanowiąca wartość zaciągniętego, a niespłaconego zadłużenia pozwanych z tytułu umowy kredytu w wysokości 9 012,18 zł, odsetki ustawowe naliczone przez stronę powodową od kwoty należności głównej za okres od dnia 2 października 2014 r. do dnia

17 grudnia 2014 r. w wysokości 243,95 zł, koszty naliczone przez pierwotnego wierzyciela obejmujące opłaty i prowizje związane z obsługą zadłużenia w wysokości 310,83 zł (na które składają się również koszt opłaty notarialnej za potwierdzenie za zgodność z oryginałem pełnomocnictw złożonych do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, koszty wezwań do zapłaty, koszty monitów oraz innych przesyłek bankowych) oraz odsetki umowne naliczone przez wierzyciela pierwotnego od kwoty należności głównej, według zmiennych stawek określonych w umowie kredytu, do dnia

1 października 2014 r. w wysokości 2 387,23 zł.

Dowód: kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 22 października 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Po pierwsze należy wskazać, że okoliczności faktyczne sprawy nie budziły wątpliwości. Fakty przytoczone przez stronę powodową w pozwie zostały bowiem w istocie potwierdzone złożonymi przez stronę powodową dokumentami. Na podstawie całości dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym przede wszystkim załączonej do pozwu umowy cesji wraz z jej załącznikiem, wskazującym na wierzytelności będące jej przedmiotem, jak też umowy zawartej przez pozwanych z wierzycielem pierwotnym wraz

z załącznikami, strona powodowa wykazała zatem, że umową przelewu wierzytelności z dnia 1 października 2014 r. nabyła wierzytelność przysługującą (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. względem pozwanych z tytułu niezapłaconych należności wynikających z zawartej w dniu 2 grudnia 2008 r. umowy kredytowej. Należy tylko wskazać na przepis art. 509 § 2 k.c., który stanowi, że wraz

z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W tej sytuacji zbędne było prowadzenie dalszego postępowania dowodowego na powyższe okoliczności, wskazanego przez stronę powodową w pozwie,

w szczególności z opinii biegłych. Natomiast w związku z zarzutami pozwanych zawartymi

w sprzeciwie od nakazu zapłaty, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron, ograniczonego do przesłuchania pozwanych, w szczególności na okoliczność skutecznego zawiadomienia ich

o dokonaniu przelewu wierzytelności, jednak na wyznaczony termin przesłuchania pozwani nie stawili się. W związku z tym Sąd pominął ten dowód, poprzestając na dowodzie

z dokumentu w postaci wyciągu z książki nadawczej strony powodowej z dnia

23 października 2014 r.

Po drugie, niewątpliwa była też wysokość roszczenia głównego, określona na kwotę 11 954,19 zł, należna wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu. Podstawę prawną uwzględnienia takiego żądania o odsetki stanowią przepisy art. 481 k.c. Z przepisu § 1 tego artykułu wynika bowiem, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki za opóźnienie należą się więc zarówno bez względu na szkodę poniesioną przez wierzyciela, jak i zawinienie okoliczności opóźnienia przez dłużnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1994 r., I CRN 121/94, OSNC 1995, nr 1, poz. 21). Należy przy tym wskazać, iż w świetle przepisów ustawy dłużnik opóźnia się

z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym w sposób dostateczny lub wynikający z właściwości zobowiązania.

Z powyższych względów, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie

I wyroku.

Według przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw

i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie natomiast z przepisem art. 99 w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach

i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W świetle wskazanych przepisów, na koszty procesu poniesione przez stronę powodową składały się: częściowa opłata sądowa od pozwu

w kwocie 150 zł i wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2 400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), co daje łącznie kwotę 2 550 zł. Należało przy tym obciążyć solidarnie pozwanych tymi kosztami, gdyż w całości przegrali oni niniejszy proces.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak

w punkcie II wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych (punkt III wyroku) znajduje natomiast oparcie w przepisach art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw.

z powołanym przepisem art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 powołanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 98 § 1 k.p.c. W związku z tym Sąd nakazał pozwany uiścić solidarnie na rzecz Skarbu Państwa

– Sądu Rejonowego w Dzierżonowie kwotę 438 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu.